

POSUDEK

OPONENTA RIGORÓZNÍ PRÁCE

Autor práce: Mgr. Ivana Houšková
Název práce: „Právo na informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím“

V předložené rigorózní práci o rozsahu 117 číslovaných stran se autorka věnuje nesporně složité (a ve vztahu k jiným zákonům snad i kontroverzní) úpravě práva na svobodný přístup k informacím podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Tato problematika má dva základní úhly pohledu. Pohled toho, kdo informace žádá a pohled toho kdo, informace poskytuje.

Téma autorka rozčlenila do deseti kapitol, kapitola sedmá je pak členěna ještě podrobněji na podkapitoly. Zajímavé je označení kapitoly druhé a desáté - „Předmluva“ a „Doslov“.

V „Úvodu“ nás autorka seznamuje s cíli své rigorózní práce a také s motivací, která ji vedla k výběru tématu. „Předmluva“ je v podstatě součástí úvodu. Kapitoly třetí („Mezinárodní úprava práva na informace“), čtvrtá („Právo na informace a Evropská unie“) a pátá („Právo na informace a Rada Evropy“) se věnují mezinárodním aspektům práva na svobodný přístup k informacím.

Stěžejními kapitolami jsou pak kapitola šestá a především sedmá. V kapitole šesté („Ústavní základy práva na informace“) autorka představila ústavní základy práva na informace. Poukazuje zde rovněž na judikaturu Ústavního soudu. Jádro práce pak spočívá v kapitole sedmé („Zákon č. 106/1999 Sb.“). Zde jsou popsány jednotlivé instituty, jako jsou povinné subjekty, povinně zveřejňované informace, žádost o poskytnutí informace, proces rozhodování o žádosti – poskytnutí informace, rozhodnutí o odmítnutí informace, odvolání, stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace, úhrada nákladů souvisejícími s poskytováním informace a nakonec výroční zpráva. Velmi pozitivně hodnotím i malý exkurz do historie samotného zákona o právu na svobodný přístup k informacím.

V kapitole osmé („Srovnání zákona č. 106/1999 Sb. se zahraničními úpravami“) je čtenáři nabídnuta stručná komparace naší právní úpravy práva na svobodný přístup k informacím s úpravami zahraničními. Autorka rozumně zvolila slovenskou úpravu (snad vzhledem k tradicím) a právní úpravu britskou (snad vzhledem k zajímavým odlišnostem).

V kapitolách posledních („Závěr“ a „Doslov“) autorka poukazuje na současné problémy a nedostatky současné právní úpravy. Pozitivně hodnotím rovněž přílohu, kterou tvoří „Tabulka možných omezení práva na informace“.

Cílem rigorózní práce bylo podat dle mého soudu i širší veřejnosti ucelený pohled na právní úpravu práva na informace z různých hledisek: z hlediska práva mezinárodního, z hlediska práva unijního, z hlediska práva ústavního a především z hlediska základní právní úpravy, tedy zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Zvolené téma považuji za velice aktuální. Práce je čtivá, struktura práce je logická a přehledná. Výběr pramenů je adekvátní. Na rigorózní práci paní Mgr. Ivany Houškové je znatelné, že téma si zvolila pečlivě a čerpala ze svých profesních poznatků. Teoretické znalosti jsou na velmi dobré úrovni. Práce není toliko popisného charakteru, nynější právní úpravu autorka hodnotí často kriticky, ale objektivně.

Předložená práce splňuje kritéria pro rigorózní práce a je schopna obhajoby.

V rámci obhajoby navrhuji, aby autorka rozebrala (dle jejího soudu) nejzásadnější problém současné právní úpravy a pokusila se navrhnout možnou změnu de lege ferenda.

Jaké problémy spatřuje ve zneužívání informací získaných prostřednictvím práva na svobodný přístup k informacím. Mohou takové situace nastat?

V Praze dne 16.5.2014

JUDr. Ivana Millerová, Dr.